CARMEN PINDARICUM

IN

THEATRVM SHELDONIANVM

IN

Solennibus Magnifici Operis

ENCÆNIIS

Recitatum Julii die 9° Anno 1669

A

CORBETTO OWEN

A. B. Æd. Chr. Alumno, Authore.

—πολλά μοι ὑπ' ἀγκῶ—
νος ὠκέα βέλη
ἔνδον ἐντὶ φαρέτρας
φωνᾶντα συνετοῖσιν· ἐς
δὲ τὸ πᾶν ἑρμηνέων
χατίζει. Pind. Olymp. Od. 2.

OXONII è Typographiâ SHELDONIANA

Excudebat *H. Hall*, Acad. Typographus: Impensis *Joh. Crosley*. 1669.

XUM

Octob. 14.
1669.

Imprimatur

PETR: MEWS

Vice-Can. OXON.

Reverendißimo in Chriſto Patri,
ac Domino,

D. GILBERTO

Providentiâ Divinâ

ARCHIEPISCOPO CANTUARIENSI,
TOTIUS ANGLIÆ PRIMATI
&
METROPOLITANO;

Auguſtiſſimo Principi

CAROLO II.

M. BRITAN. FRANCIÆ & HIBERN. REGI

A
Secretioribus Conſiliis
ET
Theatri Oxon: Munificentiſſimo
FUNDATORI
D. D. D.

Humillimus Cultor
CORBETTUS OWEN.

XUM

Carmen Pindaricum in THEATRUM SHELDONIANUM.

QUouſque linguas *oculis* litamus
Victimas tacentes?
Quouſque defixi ſtupemus
Saxei ſaxa, *plumbeiq;* plumbum,
Tanquam *nos* vacuis parata conchis
Simulacra cœlo dedolaſſet Artifex?
Vocales ecce lapides & trabes *ſonoræ*
Ingratam humanis taciturnitatem
Cognatis exprobrant, *Dryas* quos *obſtetrix*
Eduxit rupto fruſtra de robore, fruſtra
Deucalioneo mollîbant numina jactu.
Eia quæ doctis Muſica pulſibus
Tot malleorum ſuave concinentium
Agreſtes *cicurat* ſonos!
Cedant *Orphëi* tandem miracula plectri,
Atque *Amphionia* fides;
Ille feras olim ſylvaſque ſequaces

Excivit

Excivit & montes *vagos*:
Hic *Architecto* mœnia carmine
Stupenda *Thebis* addidit:
At ecce jam blando fragore
Ipſos murorum ſymphonia
Vates attonitos trahit:
At ecce *ruderibus* proſæ jacentem
Me me Poetam *extruit*,
Cui tantos liceat ſonos
Confuſæ ſaltem pro more imitarier Ecchûs.

2.

At nullum eloquium nulla ſonantium
Decora verborum *ſtrues*,
Vaſtarum trabium non enarrabile textum
Æquabit, ſolidamve exprimet *harmoniam*.
En ut ſublimi penſilis aëre
Tenditur *campus juga* ponderoſi
Suſtinens plumbi, gravidumque fœto
Culmine montem!
O quàm juſta fides nectit *amantes*
Arbores quondam ſolitas *procari*
Blando murmure nutibuſq; blandis!
Connubio junctas ſtabili vis nulla revellet,
Divortiumq; fera non facient ſæcula.
En *audax* quanto machina niſu
Muros deſerit hinc & hinc relictos,

Metumque

Metumque ſubjectis *jocoſum*
Salvis incutit uſque & uſque *tutis!*
Non illa planiſpherii *minacis*
Secura lapſum magis expaveſcit,
Firma quàm cœli camera arcuati
Æterni fornicis ruinam.
Tam ſtabilem jubet eſſe vaſtitatem
Ingenium *potentis* Architecti,
Quo nil *ſolidiuſve latiuſve*,
Quod molem ætheriam vi ſuſtinet Atlanteâ,
Carcere quod veterum teneri
Orbiculorum neſciens
Anguſti extendit latè pomœria cœli.

3.

Divina *Wrennus* heu diu mathemata
Vel *docto* nimium *pulvere* ſordida
Evexit aſſurgens in altum,
Intérque ſtellas *luce* donavit novâ
Stellis vel ipſis *invidendâ*.
Illic Sydereo ſpectator in *Amphitheatro*
Vidit *ferarum* ſplendida prælia,
Iratiſque coruſcantes
Faucibus atque oculis *rogos*.
Illic ſerenarum *pictis* noctium *ſcenis*
Vidit Planetas *præſcios* cœli *mimos*
Humana *ludentes* fata

Nunc ore riſus *comico* futuros
Feſtivoſque ſales, atque hilares jocos,
Æthereis celebrare *choraïs*,
Nunc *face lugubri* radiiſque *pullis*
Et ſcelera & cædes nepotum
Fingere materiem cothurnis.
Tandem rependit *gratus* hoſpes ætheris
Spectaculorum ſyderibus vices.
Mirantur aſtra poſſe mortales manus
Ditare terras *æmulâ* cœli domo.
Quin & *rivalem* luſtrat amabilem,
Suamque cœlum deperiens *imaginem*
Ut penitùs *ſpeculo* fruatur
Jam *plures oculos* & *lumina plura* requirit.

4.

Quamvis hianti ſubtrahat popello
Modeſta frontem fabrica, ſicut decet
Sacro parente procreatam *virginem*
Non *turbâ* genitam *promiſcuâ*;
Profanis ſubducat licet
Oculis plebis malè feriatæ
Intemerandum vultus eximii decus,
Quale nec *Etruſcâ* miratus victor in urbe
Negavit olim *Carolus*
Cuivis mortali fore fas *profeſtâ*
Luce videre;
Non illa cœli tamen intuentis *Criticum*

Criticum lumen fugit; ultro Solem
Lynceum vocat, aſtraque *curioſa*
Centum receptat feneſtris.
Ingentis populi videt capaces
Pegmatum moles attonitus Sol,
Mundi *Superviſor ſupremus*,
Intérque varios undique miratur foros
Tam bellam ordinis *benignitatem*,
Dum nulla lucem pars queratur amiſſam,
Triſtemque *pulla* lugeat Eclipſin.
Hic Sole melius quilibet vel ipſo
Et cunctos vidiſſe poteſt, cunctiſque videri.

5.

Celandum nihil eſt, nihil tegendum;
Nullus hic error latebras requirit:
Perfecta ſurgit undequaque moles,
Et *merito duplicis* gerit ornamenta *coronæ*:
Quanta debetur quotuplexque *Wrenno*
Laurea victori, ſervatori civica,
Capitique decentior *Architecto*
Turrita Cybeles corona?
Devictam nimium diu
Oppreſſamque *ſuis* miſerabilem *ruinis*
Tectonicen benignus
Artium civem reddidit urbi
Olim quæ rudibus dedit *vagiſſe*
Artibus urbem.

Longa

Longa nequicquam rabies *Gothorum*
Quæ *citò Romanum* perdidit imperium,
Bello terebat usque *pervicaci*
Artem *vastatoribus inimicam.*
Auxiliatrices frustra accessêre catervæ,
Orbisq; conspiravit dedecus in suum;
(Nam *subruendæ* pronus Architecturæ
Ubique totus orbis erat *Gothus*)
Aggressus hydram *Wrennius* immensam ruit,
Quanquam tenacis consuetudinis
Loricâ squammatam adamantinâ.
Æmula nec partem nodosa Triumphi
Herculeæ ritu clava sibi vendicat,
Hic *radio* totam *debili* & *pusillo*
Barbariem sternens, simul omnia monstra subegit
Quotquot fœcundo tulit *ignorantia* partu.

6.

En multus altis hinc & inde muris
En *triumphalis* ut resurgat arcus,
Intusque & extra nobiles columnæ,
Artis frequenter olim *abortientis*
(Ut mos *patriciis* malus *puellis*)
Proles *adultæ* matris *absoluta*!
Hæ tandem ingenio columnæ
Hæ tandem *docto* labori
Quamvis *Herculeo* statuunt *nil ultra.*

Pro-

Prorepſit *inſtar arborum ſuarum*
Erecta terram deſerens ſpecuſque
Radices quibus egerat tenellas
Mundi recentis *humilis Architectura*,
Quam ſuis *Aborigines* in antris
Facturam ſeris ſevêre nepotibus *umbras*.
Et *pulchras* magis & magis *ſalubres*.
Paulatim *truncum* crevit in arduum,
Sed falce majorum ſeverâ
Depreſſam bene *luxuriem* retro
Caſtigata coërcuit.
Hinc craſſa *denſato robore* prævalens
Simul & *virili* ſpecie decora
Dorici nodum capitis deorum
Templis ſuppoſuit, potens ferendis
Cum cælo late immenſo Diis univerſis.

7

Mox cultiores inter *Ionum* mores
Conſita campis uberis *Aſiæ*,
Ingenio ſeſe *comem* populique ſolique
Accommodavit *obſequens*.
Scapo procera delicatiori
Surrexit altum fœmineis caput
Gaudens ornare volutis.
At non *mollicula* ſimilis *mulierculæ*
Tenella formam coluit *imbecillam*,

Sed

Sed qualem decuit ſupponere vaſtis
Epheſii Tholis miraculi;
Sed qualem decuit *viraginí*
Operam *Dianæ* dare,
Quæ *compta* gaudet ducere nunc *choros*
Mox & ferocem *robori ſacro fidens*
Ferro comminus aggredi leonem.
Nondum ſupremum contigit formæ decus
Hoſpitem donec bene grata pulcram
Corinthus effeciſſet pulcriorem.
Enata buſto virginis *Corinthiæ*
(Quam mors *beatam* juſſit eſſe *matrem*)
Perfectum æternâ redimivit *fronde* caput,
Quam nequeunt hyemes mille, nec ipſum
Mummiæ Laurus *implacidum* ver
Decutere innumera ſævius hyeme
Superſtes uſque durat, & ſuperſtitem
Gaudet ſervare *Corinthum*.
O digna *floreo* columna *ſerto*
Quod tibi poſteritas *compoſuit* bene!
Sic olim truncos formâ ſenioque verendos
Donarant veteres *alienæ vere* juventæ.

8.

Quo me Muſa rapis? quid juvat avias
Artis obſcuræ penetrare *ſylvas*?
Quid implicatos inter arborum nexus

Et

Et *Labyrinthæos* ſcopulorum anfractus,
Laborioſas vix movere pennas?
En quantus vacuo latè patet æquore campus
Invitatque vagas ſpacioſus alas?
Non tantum *Alpheo* riguum benigno
Piſæ florentis nobile pratum
Feciſſe quondam *nobilius* tuo
Dignabare volatu;
Cum juvenes oleâ truſtra victrice ſuperbos
(Ni tu connexam lauteæ vatis tui
Frondem perenni vere donaſſes brevem)
Pindarico æternùm juſſiſti *vincere* cantu.
En major patet undiquaque campus
Fertilis laudum, licet uſque meſſem
Carpas immenſam, *creſcet* in obviam
Premetq́ falcem neſciâ domari
Superba gaudens copiâ.
Hinc ſume paucos ſume libens tibi
Quos ſpargas humilis miniſtra flores
Ante pedes magni *Sheldoni.*
Nam tu (quantumvis diligas audaciam)
Uſque adeo nunquam credo eris improba
Ut velis *capiti* verendo
Ambitioſa tuas ſtolidè circumdare nugas.

9.

Neſcit laureolas geſtare ineptas

Eccleſiæ militantis *dux triumphalis*,
Cui ſacras ambit ſacra comas mitra,
Mitra ſplendorem quæ *capiti* ſuum
Debet acceptum, nec radiis nitet
Aureis tantum, nec iſtis
Luce quos dives precioſiore
Gemma reflectit.
Lumen recondat ſol licet benignum,
Nubeſque glomerentur minaces,
Splendet *nativo* lumine fulgidus
Sheldonus, & æternum ſplendebit
Eccleſiæ vel *cadentis dux triumphalis*.
Furente bello mutuiſque mundum
Conquaſſante odiis revulſum iniquo,
Immotus ille perſtitit *futuræ*
Fundare *pacis* artibus Theatrum.
Mox licet ipſa bonis pax *ſæva* minetur,
Dum turpes animat fovetque ſectas
(Ut ſolet calor excitare vernus
Agmina *reptilium venenoſorum*)
Quanquam *theatris* improba vel ipſis
Fanaticorum concio *mimos* agat,
Solitaſq; meditetur *tragadias*;
Pergit *ſecurus*, dubioſque cives
Vetat timere publicas *ruinas*.
Sic ingruente pluviâ, per imbres

Erigit

Erigit adverſos ſubridens lumine blando
Sol arcuato penſile fornice
Luce depictum variâ *Theatrum*.
Sic ille ſacri pignore fœderis
Diluvii reſtuum ſpondet non affore fatum.

10.

Quotcunque jactet dives iſte *inanium*
Arcus opes liquidas colorum,
Sheldonii ut primum ſpecto laquearia *cœli*,
Inops videtur, tunicamque amictus
More *mendici* variis pudendam
Interpolatis undiquaqe pannis.
Quis Divum *Stretere*, tuæ quis lumina dextræ
Indidit atque oculos? oculis quis munera viſus
Ætherei? fruſtra murum tibi corpus opacum
Objicit & tenebris theſaurum obſcurat *avaris*.
Tu reſeras animæ gazas, tu pandis *acuto*
Abdita peniculo *infoſſa penetralia* mentis.
Fœcundi ſoboles orientis artes
Occiduis cum ſole plagis venêre ferentes
Influxum lucemq́, parem;
Sed patriæ memores (arcano ſceptra receſſu
Cui placuit *ſecreta* coli, *regeſq́, latentes*)
Se quoque ſubducunt, majeſtatemque recondunt
Velatam proprio lumine myſticam.
At nunc *retectæ* prodeunt, tandem *ſuos*

Oſtendunt *pictaq́* colores.
Tandem benignæ reſpiciunt procos
Et *pleno intuitu* beant;
Quos nymphæ veluti fugaces
Dumorum in ſalebris toties latuere protervæ.
Sed tibi præcipuè tibi blandum renident
Artes *Stretere* faventes.
Una indignatur ſuffuſa rubore Poëſis,
Quod nequeat calamo hoc rudi
Referre dignas penicillo vices,
Pictoremque ſuum *meritâ* exornare *tabellâ*.

II.

At ecce naſum perſpicillo *putrem*
Armatus antiquarius ſenili
Vicina poſtquam millies & amplius
Cuncta luſtravit monumenta *tardus*,
Laudavitque vice millies millenâ
Vultus dimidios, fractaque brachia,
Pedeſque manco corpore *devios*,
Cognataſq́ ſuis ubique rugis
Rupti frequentes marmoris cicatrices,
Tandem vix oculo *volante raptim*
Percurrens vaſta ſocors miracula molis
Romanos celebrat, meroſque *Scauros*
Pompeioſq́ crepat, *Caſareſq́* divos
Debita montoſis penetrantes aſtra theatris:

Quin

Qūin tu requiris qui per arva nummos
Urbis relliquias *pecunioſa*,
Mundum cui libuit ſubactum *aranti*
Laſcivâ malè prodigalitate
Semente ſulcos *aureâ* replere;
Fac digna tandem *meſſis* ut reſurgat,
Qualem *Romanus culta* per *oppida*
Retuſus enſis *langüit* metendo.
Fac redeant ut opes *Neroniana*,
Theatra cernes digna *mimo Cæſare*:
Theatra cernes ipſo *Jove* digna tragædo.

12.

Aurifero quicquid *Pactolus* fonte reclusit,
Volvebat flavo quicquid in amne *Tagus*,
Quotquot *Erythræo* deſumpſit ab æquore gemmas
Urinator *Arabs* vel *Indus*,
Æſtu ſecundo prona *Romano* tulit
Fortuna fiſco *locuplete inundans*
Urbem *diluvio* ſuam.
Lympha per vicos pretioſa plenos
Reciprocante devoluta *fluctu*
Huc illuc variè rotata gyros
Ludebat *Euripi* vagos,
Ultraque ſemper progredi recuſans
Fida permanſit *glomerata* noto
Gurgite Romæ.

Fruſtrà

Fruſtra *liquatas* turbâ *cataractis*
Prodiga *diſruptis præcipitavit* opes;
Innumeras fruſtra quiſque *reconditas*
Corrupit imbre *gemmeo* puellas,
Pauperie Jovis irriſâ, qui *miſer unicam*
Contempto Danaen redemit *auro*.
Fruſtrà bibebat unionum *pocula*,
Quorum guttula quælibet vel ipſi
Invidenda *Tago ditior* occidit;
Fruſtrà *perdendas* Oceano truci
Oppoſuit *Romanus* opes, receſſit
Oceanus, *victoq́*, novas dedit æquore terras.
Poſt tot *prælia Roma contumacem*
Tandem non potuit *domare* cenſum.
Arte *fatigatâ* luxuque *exhauſto*
Languida ſuccubuit victam ſe faſſa libido.

13.

Natura mater filiis *Britannis*
(Ut ſolent *primogenitis* parentes)
Largita fertiles benigna *fundos*
Lautis *quietos* prædiis beavit.
Natu minores quos opimiore
Ditare nequiit hereditate,
Labore multo *ſedulos* coegit
Pecuniarum *ſummulas* relictarum
Undique redactis auctitare nummis.

Hinc

Hinc rivum *geminâ* quem fundit America *maximâ*
Oceanum victor qui premit *aureus*,
Arentes Genua montes *Batavaq́.* paludes
Totum *bibaces* penitus exhauriunt.
Ad nos ſi *revomat* forte aliquantulum
Turpis avaritiæ *crapula* Belgicæ,
Luxus hoc noſter cupidè reſorbet,
Reſorbet atque iterum *vomit.*
Quantillum iſtius tandem *aliquantuli*
Purgatur uſus ſepoſitum in ſacros?
Eccleſiæ tamen hoc *quantillum*
Heu *quantam invidiam* movet!
Hoc excitavit nuperos *ſicarios*,
Veſte queis matrem ſpoliaſſe pulcrâ
Explere nequiit impium furorem.
Quin proles atavis *digna* ferocibus
Antiquâ *Britonum* barbarie truces
Corpus parentis *enſe penicillo*
Conciſum horrendis fædarunt undique *monſtris.*

14.

Hanc rex miſertus (ſanguinem ut decebat
Martyris coronati ſuperſtitem
Qui pius exhauſtam numeroſo vulnere cernens
Cruore donavit ſuo)
Hanc rex ſororem, filiam, parentem,
Ut poſſet ſalvam tandem, *Sheldone*, videre,

Com-

Commisit fidei tuæ.
Tu *lene* plagis balsamum cruentis
Instillas *placidâ* benignus arte;
Tu nudam *modestè* decoro
Cingis amictu.
Dilectos matri natos matremque diligentes
Foves alumnos *Oxonii* tuæ
Qui possint tantis olim succedere curis.
His ne voluptas *innocens severis*
Luduque defuerit *honestus*,
Theatra condis, effususque
Pergis suppeditare sumptus.
Lassantur numeri, cyphræque *fatigatæ*
Deficiunt toti non ausæ accedere summæ:
Excrescit usque vasta, limitemque
Dedignata pati se comprobat *infinita*
Natam *legitimam* magnificentiæ.
Nos molem interea turba *Scholastica*
Latè coruscantem stupentes,
Clamamus *Logicæ* fidem
Montemq́; (spectemus licèt)
Vix abjungimus *aureum chimæris*.

15.

Augere impensæ quemvis *miracula* tantæ
Quis potuisse putet?
Augere docti potuit imperii

Doctissimus

Doctiſſimus vicarius,
Sheldono Fellus meritò ſecundus & ſoli.
Hic dum *benignâ* comis *equitate*
Salariorum munus adminiſtrat,
Additque *vultus* penſionibus *bonos*,
Mox *efficaci* languidos præſentiâ
Suſcitat fabros & urget,
Ingeminat pariter *nummoſq́. dieſq́. laboreſq́.*
Hinc *arcta* quoties ratio ſupputantium
Minas & *hebdomadas* ponit,
Opus reclamat, & ſibi credi poſtulat
Talenta dum refert & annos:
Opus reclamat, atque inæſtmabiles
Implere *Felli* calculum jubet *curas*.
O dignus aſtris *igneus* animi vigor!
O digna ſole, digna *rivali* induſtriâ,
Qui ſeſe *officio* jactat ſublimis *eodem*,
Dum circum aſſiduus curſum rotat indefeſſum;
Nec mundum torpere ſinit, ſed luce jacentem
Excitat, & ſolitos mandat renovare labores!
Evigilat pecus omne ſolo, lætæque volucres
Aera *ceßantem* pennis & voce laceſſunt.
Mox & nocturnis paulatim emerſa *ſepulchris*
Gens hominum *interrupta* capeſſit munia vitæ.
Nec gravis indulget terreno gleba *veterno*,
Sed ſua *netrices* producunt *ſtamina* plantæ.

Ille inſtat radiiſque minax caſtigat inertes
Acribus increpitans, gnavos reficitque fovetque.
Continuò immenſæ reſeratur janua *gazæ*,
Fiſcum aperit quæſtor, luciſque *diaria* ſolvens
Splendidus *atherio ſudores penſitat auro.*

16.

Nunc primum ars didicit Theatra *blando*
Lenis ingenio ſtruere *innocentia*,
Quo natura modo ſolet
Ædificare animalia.
Olim ſonabant vinculis fodinæ,
Quæ ſervulorum gregibus indidit victor
Romanus inſolens victor.
Laſſabant raucam miſeri ploratibus *Ecchon*,
Diſrupta *validis* marmora querimoniis
Prævenere manus gementium.
Aſtabat gravis inſpector vel ipſis
Durior *ſaxis*, operi negatos
Terga ſuper numerans ductos vigil ictibus ictus.
Multos ruinæ, cæteros longus labor
Oppreſſit urgens, omnis emerſit lapis
Tunc *ſepulchralis*, nec *maculis* tantum ſuis
Inſons erubuit, reſperſus ſanguine Ophites.
Sic cæde multâ cædibus crevit locus,
Et *tenerum in cunis didicit ſævire* Theatrum.
Moles avorum quam bene *degener*

Exoſa

Exosa labem nascitur crudelium?
Huic ipsa facili saxa *mitescunt* indole,
Sumuntque jussas ocyus figuras,
Quam quæ reflexus vidit Deucalion viros.
Mox eadem bello durata ætatis *amico*
Vel firmitate provocabunt marmora
Quæ dudum cultu gaudent superasse decoro.

17.

Cedere se natura libens fatetur,
Victricemque ferens cervice superbior artem
Augusto nitet ornatu, & *captiva triumphat.*
Artis *trophæis* artium *pugnaculum*
Quam cingi placidum decet?
Hic non ursa gemet, non leo rugiet,
Nec *saviorum* paria gladiatorum
Concurrent impete *bruto.*
Pectoris humani *caveâ* exagitare latentes
Pugnaci ingenio ludus erit *feras.*
Has periment multâ cinctas *indagine* risus
Acuta jocorum *spicula.*
Plausum terra dabit, dabit æther;
Plausum beato cincta cælituum choro
Maria Sheldono dabit.
Qui sanctus istas expulit templo feras,
Turpesque deduxit bestias
Alio necandas; noluit puerperam

Æternùm *ſtabulo* jacêre virginem,
Quo toties vitii *commotum ſtercus* oleret.
Quis nunc profano queritur impendi loco
Sacras divitias? quis invidet
Bonis dicatam literis malus domum,
Et *templa* ſecum *templa* muſſat improbus?
Non ille templum ſaxa qui cumulat facit
Sed qui *ſacra* facit: *templum Sheldone* dediſti.

18.

Quis tantis tibi pro meritis, quis digna rependet
Munera?
Quodcunque valeant *pauperes* Muſæ dabunt,
Quas infelices veluti *Caryatidas*
Oppreſſit ætas *barbaris* gementes
Subſtructionibus rudis.
His tu Theatra condis, & choros jubes
Permiſtis *hilares* ducere gratiis.
Mox docto *rediment* labore luſus,
Styloque multum ſedulæ ſacram tibi
Exſculpent *ſolida* ſtatuam de *marmore* famæ,
Quæ ſueta monſtris fabuliſque, *verum*
Ut vidit hic *miraculum*
Obſtupuit, ſaxoque ſtetit mutata rigenti.
Erecta vultus effigiem tui
Dignam ſyderibus, tollet in æthera.
Anguſtam nimium terra crepidinem

Præſtabit

Præstabit statuæ immensæ, vix satis capacem
Curvatum toto cœlum dabit æthere concham.
Ridere *nanos* fas erit *Colossos*,
Pygmæumq́. Rhodi tumentem.
Hanc juxta positus si modo *Alexander* staret
Integro cælatus *Atho montosus*,
Magnum puderet *tantulo* nomen dari
Pumilioni.
Talia nequicquam devictâ mole superba
Simulacra tradent posteri silentio;
Aut *meritis* veluti *China* suum *Fe*
Curtabunt monosyllabis.
Posthac Sheldoniâ *sacratam* in imagine famam
Insonti solam cultu venerabitur orbis.
Nec cædent jumenta homines invita litantes,
Sed *facient linguisq́.* suis atque *auribus* ultro.

19.

Non ego si cunctas mihi gens humana dedisset
Quotquot habet linguas, totidem resonantia miris
Ora modis, possem dignè celebrare canendo
Sheldonum vel *dimidium*.
Non *Latii* vates, non quos sua Musa rotundo
Ore loqui docuit cives, belliq́ue tumultus
Et pelagi, nimbosque æquare & fulmina verbis
Sufficient *Graci*:
Non vel *Sheldonii* quamvis de marmore præli

Viribus

Viribus acceptis *Antæi* more refurgant.
Hoc unum æternis fata invidere figuris,
Quæ *solum* nequeunt dignè expressisse Patronum.
Cætera prona fluunt facili cessura labori.
Quicquid *Niliace* signarunt *numina* chartæ,
Pergama membranis quicquid pinxere repertis,
Quicquid *Arabs*, *Induve*, vel ultima regio *Serum*
Doctrinæ cumulo superaddidit *Europææ*,
Aut periit dudum, aut tenebris damnatur *iniquis*.
Tam scripsisse parum est.
At vos *Oxonii* proles doctissima matris
Edite perpetuis mansura volumina sæclis,
Sheldoniis mandanda typis, nostroque relicto
Mox immensum orbis latè impletura *theatrum*.
Nec *manca* ingenii plorans monumenta *fugacis*
Posteritas pulcras colet *indignata* ruinas;
Æternâ vos fama manet *veneranda juventâ*:

20.

Quid faciam? lasso novus incumbit labor,
Aliena laudum venit venit *acies*,
Musamque lacessit *anhelam*;
Agnosco longè vexilla nitentia,
Howardianæ signa quis nescit domus,
Quæ sola laudum sola titulorum valet
Tantas alere copias,
Floddeniis victrix quantas delevit in agris,

Cum

Cum rueret pelago *Scoticus* cruor, & frémebundus
(Sic *victor* saltem) torrente retunderet æquor.
Gaudet *feroces* impete vivido
Sirps generosa domare;
Oppressos eadem *latior* erigit;
Nec seris licuisse sinit vel annis
Dum pereunt veteres perdere semideos simul.
Perire dixi? funera lacrymis
Prosequimur *stolidis vana superstitum.*
Scilicet anguineos circumvolvuntur in orbes,
Extremæque animam caudæ de torque *refugunt.*
Nos nos *interimunt* interire nescii;
Iratisque licet *spicula* faucibus
Tetrumque demserit *venenum*
Aut fortuna favens, aut melior Deus,
At *latos aureo picti* dum circuunt tractu,
Amplexibusq; blandientibus mulcent.
Ignaros sensim lambendo depascuntur.

21.

Ipsum *parentem* progenies fera
Annosum tempus *teneros* quod procreat annos
Mox *recipit* patulo fugientes oris *asylo,*
Ipsum parentem progenies fera
Anguem (qui veteris *ruderibus Chaï*
Coævus orbem prodiens cinxit novum
Flexilis & variis metitur sæcula *spiris*)

Ipsum

Ipſum *viperea* ſoboles furore
Paricidis uſque lancinavit morſibus,
Donec vulneribus hinc & hinc fatiſcens
Cicatricoſam pudibundus abderet *caudam*,
Ultimaſq; retro pariter *ſepeliret* ætates.
At poſtquam jubar *aureum*
Splendidæ refulſit munificentiæ,
Qua ſepulcretis penitus *ſepultis*
Donavit *Heros Illuſtriſſimus* lucem
Sydus Arundelabenignum;
Reſuſcitato prorepens vigore
Emicuit validuſque vividuſque.
Deterſo nitidus ſitu,
Stellatus ſquammis terga micantibus
(Qualibus aſtriferos ingens complectitur orbes
Cæli ſydereus Draco)
Antiquitati pandit lumen *obſcuræ*,
Tenebraſque demit Hiſtoriæ,
Majoribuſq; poſteriſq; partitur
Largus influxum *bifidum*, vetatque
Illis *præteritum* deeſſe, vel his *futurum*.
Tantum veneno non potuit *ſalutari*
Serpentiformis Epidaurius deus,
Unum iſte mortalem brevi
Reſtituit vitæ, *Virbios* hic anguis
Innumeros reſuſcitat,

Quos

Quos nec *Jovis* ira nec ignes,
Quos n on *ipſe* ſuo poterit conſumere dente.

22.

Emergunt latebris marmora ſquallidis,
Et Græcos ſimul explicant honores,
Quos tellus ingeſta diu *graviorq;* premebat
Barbaries ſuperincumbens.
Conſurgunt *iterum victores Pancratiaſtæ*,
Quondam *decoro* pulvere ſordidi,
Nunc *turpem* excutiunt ſitum,
Antiquoſque palam gaudent monſtrare triumphos.
Plus *Aſiarchis*, plus dedit omnibus
Heros tibi *Smyrna Britannus.*
Donârunt illi morituris præmia fruſtra
Civibus, ipſa ſuis olim tumulanda ſepulchris.
Æternùm hic monumenta jubet durare, viroſque
Reſuſcitatâ vivere memoriâ.
Rurſum Cecropiis oritur gens *Attica* glebis,
Indigenaſq; iterum terra parit ſuos.
Reductus Orco cernitur *Theſeus novo*,
Divoſque ſecum ducit, & *Superos* facit.
Renata patrem tota cœlituum cohors
Salutat *Howardum Jovem.*
Sed tantos inter quos ſibi *poſteros*
Aſcivit *ultro*, clarior emicat
Henricus genuinus hæres

Sublimis columen domus.
Hic major titulis altior omnibus
Insurgit *nudus* honoribus.
Hic *eruditâ* liberalitate
Virtutis monumenta suæ, monumenta vetustæ
Sacra Academiæ,
Contulit *Angliacis sapiens* largitor *Athenis*.

23

Cingunt Theatrum quàm bene splendidum
Obscura fusci rudera marmoris?
Antiquitatis *umbra* quam juvat sacræ
Novisque *lucem nube* vicinâ novam
Structuris addit *amica*?
Fragmina sic veterum scientiarum,
Sic *fœda, putris, verminosa* moles
Nutantem infido quam posuit solo
Festinante manu *temerarius* & *malè laxâ*
Compage *caducam*
Stagyræ alumnus, æde naturam suâ
(*Inepta fortem* sicut *Alciden Tyros*)
Vincire gestiens *Deam*;
Hæc ipsa moles *irreparabili*
Dudum collapsa ruinâ,
Quam *futiles* scholastici laborant
Instaurare iterum *validumq;* inducere tectum
Araneosis hinc & inde telis,

(*Hæc*

Hæc ipſa moles adjicit *pitoreæ*
Operi ſtupendo, cui *ſacrâ* poſuit manu
Fundamenta novo *benignus*
Carolides, manibuſque dedit conſurgere doctis.
Fervet opus; ſatagunt pariter juveneſque ſeneſque
Et *generoſa cohors* & *non ignobile* vulgus.
Hortatrix natura viris, ſeque ipſa videndam
Exhibet, & cunctis quæſitam ſædula terris
Materiam confert; jam ſydera—

24.

Mens mihi quid reſtas? tibi nempe minatur amicus
Jamdudum *Icarium Venuſinus* in æquora lapſum.
Dum *cereis* audax vel *ignito* cupis
Vicina Soli *Pindarum* ſequi pennis.
Hoc ille *tutos* ſæculi vates ſui
Hoc monitos voluit *ſalvis* quibus eſſe licebat:
Nos *certum* manet exitium, nos undique
Expectat caſus ruituros.
Eligere fatum liceat, *evitare* non licet:
Obſedere vias *latrones Grammaticaſtri*
Quotquot *frequentes* conterunt vatum greges.
Illic feroces *Critice Procruſteâ*
Heu docti nimium verſus torquere miſellos,
Nunc *tenſos* immane pedes producere gaudent,
Nunc *ſauciatis* amputare ſyllabis,
Cum gemitu nequicquam *animam ſenſu* expirante

At

At forte *servum* siquis exosus *lutum*
Aliena *liber* abominetur vestigia,
Impediunt vario turbatos objice *campos*,
Quos voluit latè *faciles* natura patere:
Sed ars molestas *sibimet* objecit moras,
Sevitq; spinas *sponte fœcundas nimis*.
Has transilire gestit, has perrumpere
Genuina naturæ filia
Pindaris offensæ vindex *animosa* parentis.
Has legis expers *impetu ruens vago*
Securior per avia, per invia pede curro *volante*.

FINIS.